

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

XXVI. S. Dionysius. Anno Christi 261. Valeriani Et Gallieni Imperator. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

XXVI.

S. DIONYSIUS.
 ANNO CHRISTI 261.
 VALERIANI ET GALLIENI
 IMPERATOR. 7.

Euseb. l.
7. c. 7.

DIONYSIUS, qui sub Stephano Romana Urbis Presbyter fuerat, quique à D. Basilio epist. 220. vocatur celeberrimus cum ob fidem, tum ob virtutes reliquas egregias, Pontifex factus est anno 261. pridie Idus

Bar. ad
an. 261.

Septembr. (1) Consecratum fuisse à Maximo Episcopo Ostiensi, habent Acta

§. 11.

S. Laurentii prope finem, apud Surium die 10. Augusti. Sanè quidem antiqui moris fuisse, ut Romanus Episcopus consecraretur ab Episcopo Ostiensi, auctor est S. Augustinus in Breviculo collationum cum Donatistis. (2) His Presbyteris Ecclesias divisit, & cœmeteria & parochias, Dioceses constituit.

Bar. an.
263. §.
31. 33.
34. 51.

(3) Apud hunc Antistites Pentapolitani accusarunt Dionysium Alexandrinum, perinde atque id de Filio Dei sentiret, quod postea Arius sensit. Quibus ille auditis unà scripsit & contra Sabellii sectatores, & contra eos, qui ejus essent

essent sententia, quam cum post Arius protulisset, ab Ecclesia est eiectus. (4)

Misit quoque ad Dionysium (Alexandrinum) litteras, ut indicaret, qua de re accusatus ab illis fuisset. (5) Con-

cilium inde Romæ celebravit, in quo idem Dionysius Episcopus Alexandrinus, cum per epistolam aperuisset sententiam suam, ac purgasset objectum crimen, omnis exors culpæ magno consensu declaratus est.

Idem Pontifex creditur in eadem Ad. an. 265. §. 4. Urbe habuisse Synodum contra Paulum Samosatenum Episcopum Antiochenum abrogantem Christo di-

vinitatem. Sed qui ita credunt, eos decipi loco S. Athanasii non rectè intellecto, docet Pagius ad an. 264.

§. 4. Sub eodem Pontifice anno circiter 262. vult Harduinus, celebratum in Africa Concilium, in quo sancitum est, hæreticos non esse rebaptizandos, quemadmodum testatur Hieronymus in Dialogo adversus Luciferianos cap. 8. his verbis:

Denique illi ipsi Episcopi, qui rebaptizandos hæreticos cum eo (Cypriano) statuerant, ad antiquam consuetudinem revoluti novum emisere decretum. Exiit

è vita

Bar. an. è vita anno 272. VII. Kal. Januar.
 272. §. *cùm annos undecim, menses tres &*
 21. Pag. *dies quatuordecim Petri sedem re-*
 an. 271. *nuisset.*
 §. 9.

ANNOTATIONES.

(1) Eusebius lib. 7. cap. 17. *Hunc ipsum Romanum Dionysium eruditissimum planèque admirandum virum fuisse, testimonio Dionysii Alexandrini licet cognoscere.*

(2) Sunt hæc verba Augustini in memorato Breviculo Collat. diei 3. cap. 16. *Nec Romana Ecclesia (Episcopum) ordinat aliquis Episcopus Metropolitanus, sed de proximo Ostiensis Episcopus.* Quod, ut docet Mabillonius cap. 18. Comment. in Ordinem Romanum pag. 119. *non ita accipiendum, quasi hic solus fuerit, sed præcipuus Romani Pontificis vice Metropolitanus consecrator.*

(3) Liber Pontificalis: cujus verba Baronius ad an. 270. §. 17. explanat in hunc modum: *Dionysii opus fuit, Parochias ab Decessoribus suis distinctas limitibus certis, Presbyterisque divisas, quas persecutio Valeriani turbaverat, iterum dividere, ac pro ratione distribuere, cæmeteriaque singulis consignare.* Vide Blanchinum in notis ad Anastasium Bibliothecarium tom. 2. pag. 230. & 231.

(4) S.

(4) S. Hilarius lib. 4. De Trinitate §. 11. *Sabellius ipsum dicit Filium, quem & Patrem.* Lege vitam S. Silvestri I.

(5) S. Athanasius in Epist. de sententia Dionysii §. 13. pag. 252. Editionis Monachorum.

XXVII.

S. FELIX I.

ANNO CHRISTI. 272.

AURELIANI IMPERATOR. 2.

FELIX Constantii filius die postremo anni 272. in Dionysii locum substitutus est. Hic insistentis predecessoris vestigiis nihil antiquius habuit, quam hereses insurgentes in Ecclesiam profligare. Quamobrem cum recens esset vulnus à Paulo Samosateno inflatum Catholica veritati, necdum obducta cicatrix de errore Sabellii, ipse de Filii Dei divinitate, ac pariter humanitate, naturisque duabus in una persona distinctis ad Maximum Episcopum Alexandrinum, Dionysii successorem scripsit epistolam, quâ veluti ancipiti gladio utramque heresim uno ictu confoderet; ut dum in Christo naturam monstrares divinam indivisè humanitati conjunctam

Euseb. 1.

7. c. 30.

Bar. an.

272. §.

21.

An. 273.

§. 11.

Pauli